

Войналович О.О. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки педагогічного факультету Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

<https://kp.pf.npu.edu.ua/index.php/sklad-kafedri/338-voinalovych-oleksandra-oleksandrivna>
o.o.voynalovych@npu.edu.ua

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«СУЧАСНІ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЄВІ ПРАКТИКИ»

I. Основна мета дисципліни закріплення теоретичних і практичних знань, отриманих при вивченні спеціальних фахових дисциплін, а також надання можливості реалізації знань студентів у культурно-дозвіллевій сфері; ознайомлення студентів зі змістом роботи культуролога, з основними видами культурологічної діяльності.

II. Місце навчальної дисципліни в програмі підготовки фахівців Спеціальність 011 Освітні, педагогічні науки
Шифр ВВ2.14
цикл дисциплін вільного вибору студентів

III. Програмні результати навчання

ПРН1. Володіти основними знаннями і поняттями з педагогіки, психології, педагогіки дозвілля, теорії і методики культурно-дозвіллевої діяльності та рекреації.
ПРН2. Знати психолого-педагогічні особливості навчання, виховання та розвитку різних вікових груп населення у сфері культурно-освітнього дозвілля.
ПРН3. Уміти конструктивно розв'язувати професійні, проблемні задачі, здійснювати суб'єкт-суб'єктну, педагогічно доцільну, партнерську взаємодію на основі загальнолюдських цінностей, етики і моралі.
ПРН4. Уміти вільно оперувати педагогічними методиками організації та проведення індивідуальної, групової культурно-дозвіллевої діяльності та рекреації.
ПРН8. Уміти оцінювати власні професійні здобутки та визначати перспективи особистого професійного розвитку.
ПРН9. Здатність упроваджувати новаторський досвід роботи з дітьми, підлітками, дорослими, людьми похилого віку, залучати їх до активної культурно-дозвіллевої діяльності

IV. Короткий зміст дисципліни

Модуль 1. Теоретичні засади соціально-культурних технологій в індустрії дозвілля.

Тема 1.1. Історія і сучасний стан розвитку сфери дозвілля як складової соціально-культурного простору. Історичний підхід дослідження дозвілля: періодизація та основні досліджувані тенденції. Дозвілля як фактор регулював соціального життя в історичному контексті. Соціально-виховний вплив дозвіллевої діяльності за різні історичні періоди. Основні закономірності історичного розвитку сфери дозвілля. Античне дозвілля як умова розвитку особистості. Особливості середньовічних форм організації дозвілля. Становлення та розбудова дозвілля у Новий час. Дослідження дозвілля в контексті різних наукових галузей за кордоном. Соціальна сутність дозвілля. Дозвілля в житті людини. Параметри, функції і принципи дозвілля. Класифікація дозвілля в концепціях учених.

Тема 1. 2. Поняття та класифікація соціально-культурних технологій в сфері дозвілля.

Поняття соціально-культурних технологій, складові технологічного процесу. Класифікація соціокультурних технологій в дозвіллевій сфері. Загальні (дослідницькі, управлінські, проектні). Функціонально-галузеві (культурно-зберігаючі, культурно-творчі, дозвіллево- рекреаційні), просвітні, соціально педагогічні, соціально захисні, диференційні (соціально-демографічні), спеціальні (дизайн середовище, рекламування соціокультурних заходів тощо.

Тема 1.3. Специфіка розвитку індустрії дозвілля та її технологізація в сучасних мовах розвитку культури. Економічні передумови виникнення індустрії дозвілля. Структура індустрії дозвілля. Види закладів, матеріально-технічна база. Проблеми і перспективи функціонування індустрії дозвілля в сучасних умовах та застосування соціокультурних технологій. Напрями співробітництва бізнесових кіл та дозвіллевої сфери.

Модуль II. Методичні засади соціально-культурних технологій в індустрії дозвілля.

Тема 2.1. Планування та реалізація культурно-творчих технологій. Технології організації краєзнавчої роботи в сучасних умовах соціокультурного розвитку. Технології обліку та вивчення пам'яток історії та культури, ландшафтних зон і історико-культурних заповідників. Технології створення територіальних краєзнавчих експедицій і довідників. Реставраційні технології по поверненню пам'яток і культурних споруд первісного призначення. Технології музеєфікації приватних художніх збірань і колекцій (виробів образотворчого мистецтва, орденів, костюмів, монет, поштових марок тощо). Технології розвитку туристично-екскурсійних маршрутів на базі історико-культурних та історико-краєзнавчих об'єктів. Технології відродження традиційних форм соціокультурної діяльності: народних промислів, ремесел, обрядів та розвиток новітніх в індустрії дозвілля.

Тема 2.2. Планування та реалізація рекреативно - оздоровчих технологій.

Сутність рекреативних (відновлювальних) технологій і їх використання в процесі соціально-культурної діяльності. Рекреативна методика в індустрії дозвілля. Організація рекреативної, ігрової, розважальної, фізкультурно-оздоровчої діяльності. Опора на активне використання новітніх досягнень біології, фізіології, психології, медицини. Використання інформаційних та мережевих технологій в просування про соціальних цінностей в індустрії дозвілля.

Тема 2.3. Просування та реалізація просвітніх технологій в сфері дозвілля.

Різні види творчо-формульних, розвивальних технологій. Організація самодіяльної художньої науково-технічної прикладної творчості та аматорського руху в сучасних умовах індустрії дозвілля. Розвиток авторської творчості, авторських шкіл. Підвищення інтересу до колекційно-збиральної аналітичної дослідницької діяльності і т.п. Відродження традицій побутового музикування, сімейної самодіяльності і розширення мережі творчих лабораторій, майстерень, художньо-творчих товариств, студій, шкіл, центрів об'єднань естетичного виховання.

Модуль III. Методика культурно - дозвіллевої діяльності.

Тема 3.1. Планування та реалізація святково-розважальних технологій в індустрії дозвілля. Організація відпочинку та розваг в індустріях дозвілля. Використання традицій відродження народної культури у процесі розвитку дозвіллевих потреб суб'єктів соціуму та інфраструктури дозвілля. Відновлення колишніх і виникнення нових свят, обрядів і ритуалів: гуморин, днів сміху, спортивно-туристських свят, свята квітів, літературно-художніх свят, свята чаю, свята міс та ін. Збагачення конкурсних ігрових, художньо-видовищних дозвіллевих програм. Індивідуальний, груповий, сімейний, віртуальний туризм.

Тема 3.2. Планування та реалізація інноваційних соціально-культурних технологій в індустрії дозвілля. Інноваційні технології та їх класифікація за цілями, змістом формами і методами, відносинами і позиціями учасників соціально-культурної діяльності. Соціокультурна інновація як можлива різновид на альтернативної технології. Суть альтернативних технологій, що використовуються в соціально-культурній сфері, зокрема в індустрії дозвілля. Використання новітніх засобів інформаційної доби в розбудові індустрії дозвілля. Стимулювання дозвіллевих потреб населення. Поєднання традиційних концептуальних основ соціально-культурного процесу (соціально-філософських, психологічних) та загальноприйнятих організаційних, змістовних і методичних принципів з альтернативами.

Тема 3.3. Соціально-педагогічні умови функціонування технологій культурно-дозвіллевої діяльності. Реалізація дозвіллевої активності людини.

Сімейно-побутові традиції та організація культурного дозвілля. Дозвілля народів світу.

Специфіка дозвіллевої роботи з підлітками та молоддю. Саморозвиток та самореалізація сучасної молоді в сфері дозвілля. Феномен субкультурної активності молоді. Культурно - дозвіллева діяльність з дітьми у закладах освіти. Соціально-психологічні особливості сучасного підростаючого покоління. Особливості організації КДД для дітей та підлітків (дитячі ранки, вистави, театралізовані свята, ігрові програми, тижні книги, казки, музики, вистави дитячої творчості, гурткова робота, студії). Дитяча ігротека. Основні форми роботи з підлітками (гуртки художньої та технічної творчості), конкурсні та ігрові програми, комп'ютерні ігри, свята, естафети, фестивалі, зустрічі з цікавими людьми.

V. Назва кафедри та викладацький склад, який буде забезпечувати викладання дисципліни

Кафедра педагогіки
Педагогічного факультету УДУ імені Михайла Драгоманова
Войналович О.О. - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки

VI. Обсяги навчального навантаження та терміни

На вивчення дисципліни відводиться 90 годин (3 кредити ЄКТС), з яких:
денна форма навчання: лекційних – 10 год., семінарських – 10 год., практичних – 13 год., самостійної роботи – 57 год.

викладання дисципліни	заочна форма навчання: лекційних – 6 год., семінарських – 4 год., практичних – 2 год., самостійної роботи – 78 год. Дисципліна викладається у 7 семестрі третього року навчання.
VII. Політика дисципліни	Політика навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності та визначається системою вимог, які ставляться до здобувачів вищої освіти в УДУ імені Михайла Драгоманова.
VIII. Основні інформаційні джерела для вивчення дисципліни	<ol style="list-style-type: none"> 1. Культура управління: Навч. посіб. / П. Е. Герчанівська, К. М. Лемківський, І.Федорова. К. : ІВЦ «Видавництво «Політехніка»», 2015. 152 с. 2. Культурна політика України. Аналітичний огляд [Електронний ресурс] / [О.Гриценко, Г. Андрес, І. Булкіна та ін.] / Український центр культурних досліджень. - Режим доступу: http://www.culturalstudies.in.ua/2007_analiz_6_1.php 3. Кутузова Г. І. Культурно-дозвіллева діяльність: навч. посіб. для студ. Вищ.навч. закл. Луцьк: Вежа-Друк, 2013. 252 с. 4. Кутузова Г.І. Культурно-дозвіллева діяльність». Методичні рекомендації до курсу. Луцьк:Східноєвроп.нац.ун-т ім.Лесі Українки. 2015. 20с.
IX. Система оцінювання	Поточний контроль: оцінювання на семінарських і практичних заняттях, виконання індивідуальних завдань. Підсумковий контроль: залік у 7 семестрі.